

På talefod

www.fhbk.dk

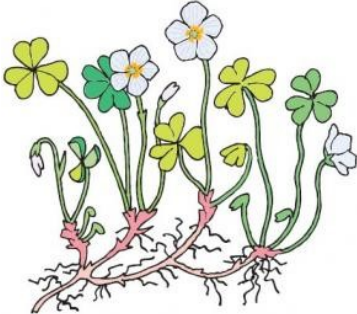
Marts 2020

34. årgang nr. 1

LÆS INDE I BLADET

Formanden har ordet		3
Vinterfest Sønderhaven		5
Hvem er Susanne Bettina Jørgensen		10
Ulighed i sundhed		12
UCC projektet		17
Fra tvungen sterilisering til egne lejligheder.		20
Fremtidige møder i bestyrelsen		27
Fødselsdagslisten		30

<u>REDAKTI-</u>	<u>ON</u>
<p>Käthe Petersen Hybenvænget 26 2740 Skovlunde Mobil 51923067 kathe@petersen.mail.dk</p>	

Formanden har ordet

Så fik vi taget hul på 2020, den vådeste men mildeste start på et år i mands minde.

2020 er året, hvor projektet på Bybjergvej bør komme så tæt på målet, at man kan flytte ind i boligerne i starten af 2021, forlyder det på vandrørene. Det er nemlig ikke muligt at følge med via kommunens hjemmeside længere, da man ikke har opdateret data dér, siden foråret 2018, så vidt jeg kan se. Derfor har vi fjernet referencen og linket dertil på bagsiden af dette blad. De berørte borgere er givetvis informeret på anden måde enten direkte via møder eller via deres repræsentanter for henholdsvis bo- og dagtilbud.

Vi skal også i dette år indhente den første erfaring med den nye organisation Omsorg og Bolig, som handicapområdet nu hører under. Det er ret nyt, så vi har bedt omsorgs- og boligchef Susanne Bettina Jørgensen om at skrive lidt om sig selv og organisationen for os her i bladet.

Den 23. april afholder vi årets generalforsamling, og vi håber at så mange af vores medlemmer som overhovedet muligt vil deltage, for vi har meget vigtige emner på dagsordenen i år. Se separat indkaldelse med dagsorden, som er sendt ud sammen med dette blad til alle medlemmer.

På bestyrelsens vegne ønsker jeg alle et smukt, lyst og tørt forår.

Lisbeth Schomacker

Kære læser!

Alle indlæg og læserbreve er meget velkomne. Forfatternes mening er personlig og afspejler ikke nødvendigvis bladets redaktionelle holdning. Foretrækker du at være anonym, kan det godt lade sig gøre, blot redaktionen er bekendt med navn og adresse.

Indlæg til bladet sendes helst elektronisk til

E-mail: kathe@petersen.mail.dk eller til

Käthe Petersen,
Hybenvænget 26, 2740 Skovlunde,

Deadline til næste nummer af bladet er 15. maj 2020.

Foreningens konto nr.

Reg.nr. 1551 konto nr. 2430118

Husk ved flytning at melde adresseændring til:

Käthe Petersen,
Hybenvænget 26,
2740 Skovlunde
tlf. 5192 3067, eller

kathe@petersen.mail.dk

Vinterfest i Sønderhaven

Fredag 31. januar afholdt vi vores vinterfest i Sønderhaven, og der skal herfra lyde et kæmpe hurra og stor tak til alle, der bidrog med at gøre det til en mindeværdig aften.

Vi har aldrig været så mange før: omkring 100 mennesker var vi i caféen, ca. 40 af disse var mennesker med særlige behov, og resten var pårørende, venner, personaler og ledsagere. Både Hold-an Vej, Klakkebjerg og Bygaden var repræsenteret, alle beboere fra Sønderhaven naturligvis også, Klub Det Nye Sted var med ligesom flere udenbys deltagere også var med fra botilbud i fx Veksø, Brøndby og Rødovre.

Det var syvende gang vi holdt fest, og jeg kunne bare mærke glæden ved den levende musik, gensynet med hinanden og begejstringen generelt fra dem, som jeg nu tillader mig at kalde stamgæster. Jeg blev helt høj af den aften. Flere gode kommentarer fik jeg: I laver altid sådan nogle gode fester, det band spiller bare så godt, jeg ved godt hvem du er, masser af glæde, smil og kram. En ville i kontakt med sin kæreste men var genert og viste mig den tillid, at sige det til mig, så jeg kunne hjælpe med at føre dem sammen i et hjørne, hvor de kunne tale sammen. Andre skulle som vanligt have hjælp til at ringe efter taxa, når det var gå-hjem-tid og hjælpe dem udenfor, så de rigtige kom ind i de rigtige taxaer og blev kørt til de rigtige destinationer. De fleste ved sagtens nu, at hvis

de har brug for hjælp, så skal de bare prikke mig på armen, så er jeg der som et søm. Og nogle mindede mig også om, at de kendte mig fra dengang jeg var i klubrådet i Krumtap-pen.

Mine to børnebørn på knap to og godt fem har været med flere gange, de elsker bare deres morbror, min søn. Den ældste har naturligvis været med flest gange og jeg ELSKER at se, hvordan hun meget trygt og scenevant bevæger sig rundt blandt alle de mange forskellige mennesker, at se hende danse med mormor her, men også far og mor og andre fra BOF, hun havde det rigtig sjovt hele aftenen. Den lille var meget nysgerrig og trak mig eksempelvis hen til en af beboerne fra Sønderhaven, fordi han gerne ville kigge på hende og kørestolen, og vi talte om, at hun så sød ud, og vi aede hendes bløde sko. Senere stod han og kiggede nøje på en pige med Downs ligesom hans morbror, og da han pegede op på hende, forstod hun det, som om han gerne ville danse, og det gjorde de så. Det har vi et skønt billede af, men på grund af de dér besværlige GDPR regler, kan vi desværre ikke sætte billeder i bladet (eller navne her i teksten...).

Bandet hedder Kartoffel Shuffle Band (der er en rytme, der kaldes for en shuffle, og da Jesper fandt ud af, at det var smart, for det rimede på kartoffel, så var navnet på

plads). Det er Jesper, der er chefen, hvilke også står på både hans kasket og t-shirt, og han bestemmer repertoire. Bandet har spillet sammen i 23 år, og det kan man selvfølgelig godt mærke. Jesper var kun 15 år, da de startede, og han har udviklet sit spil meget siden da. Men han har også spillet med et band i musikskolen, indtil det stoppede, og i årevis med et band i Roskilde nu hver anden tirsdag, udover fast trommeundervisning hver torsdag i rigtig mange år. Far spiller på keyboard og så er det fars musikvenner, der deltager på bas og guitar/sang. Det understøtter naturligvis også Jespers udvikling på trommerne at spille med professionelle, der kender ham rigtig godt. Herudover deltager en beboer fra Sønderhaven også altid lidt på akustisk guitar, og i år fik en af Jespers kolleger lov til at spille trommer på et af numrene. Til børnebørnene havde vi taget nogle små bongotrommer og maracas med, så de også kunne spille lidt, hvis de havde lyst.

Jesper havde for første gang taget sin gamle tambourstav med, og den, syntes han, at vores leder skulle gå rundt i caféen med til en march, som Tivoligarden altid spiller. Som ønsket, så gjort, og Jesper gik selv med og slog på en tromme og en anden beboer gik med bag Jesper, mens resten af bandet spillede marchen.

En af beboerne i BOF, deltog for første gang uden sin mor,

der døde sidste år. Det mente Jesper, at vi skulle markere, lige inden vi sluttede festen med sidste nummer. Så han tog mikrofonen og bad os om at tænke på hende, der sidder på sin stjerne og hygger sig, så slog han højtideligt på sin triangel fem gange, og derefter gik bandet i gang med det traditionelle sidste nummer: Om lidt bli'r her stille, hvor vi samles på dansegulvet i en stor cirkel og synger med hånd i hånd. Meget smukt og lige i den pågældende mors ånd.

Det er i øvrigt et utroligt godt samarbejde, der gør det muligt at holde sådan en fest. Personalet i Sønderhavens BOF hjælper med nogle ting til festen for ikke at tale om at reservere caféen og få flyttet en skillevæg mv., og vi pårørende hjælpes ad med resten, lige fra indkøb, kagebaking, opstilling af borde osv. samt ikke mindst oprydningen, efter gæsterne er gået hjem. Mens chefens bandmedlemmer pakker alle instrumenter sammen (de er også hans roadies...), og jeg sørger for taxaer osv. så er alting nærmest pakket sammen og resterne bragt over til BOF. SÅ-DAN! Sikken et teamwork, det er jeg også rigtig stolt af, at vi kan i Sønderhaven. Og et godt og positivt teamwork er faktisk også til at blive høj af.

Vi har så godt som besluttet, at det nu skal forblive en vintertradition i stedet for den forårstradition, som den var, da vi startede for syv år siden. Så går vi helt sikkert også udenom de mange forstyrrende helligdage i foråret, og at

dømme efter stemningen og tilmeldingen til festen her i januar, så trænger vi nok ligefrem til en fest til at formilde vores hømør i en mørk, lang, kold og våd januar.

Jeg håber vi ses til næste år igen. Jeg sender invitationerne ud inden jul. Da skal vi nok sørge for at indhente samtykke til at vi må bruge billeder fra festen...

Lisbeth Schomacker

LIONS CLUB SKOVLUNDE

Alle indsamlede midler går
100% til humanitære formål

Hvem er Susanne Bettina Jørgensen?

1.januar 2020 trådte en organisationsændring i Center for Social og Sundhed i kraft. Her skal nævnes nogle af de ændringer, der er sket i den forbindelse. Centeret har ændret navn til Center for Voksne og Sundhed. Visitationen og social vejledning er sammenlagt til én myndighedsafdeling, som nu hedder Afgørelser og Hjælpemidler og er ledet af Dora Fogh. Hjemmeplejen, sygeplejen, genoptræningsområdet, korttidspladserne og tandplejen er lagt sammen i afsnittet Forebyggelse og Rehabilitering, under ledelse af Eva Borg. Botilbud, plejecentre, Køkken Ballerup, pensionistcafeerne, aktivitetscentre, Dag- og Aktivitetstilbud, aflastningspladser og demenspladser samt hele demensområdet i kommunen er lagt sammen i afsnittet Omsorg og Bolig, under min ledelse.

Mit navn er Susanne Bettina Jørgensen. Jeg har arbejdet i Ballerup Kommune siden 2007. Jeg er næsten 54 år og er uddannet sygeplejerske. Jeg har arbejdet som leder i rigtig mange år, også før jeg kom til Ballerup Kommune og har blandt andet en Master i Health Management. I ca. 5 år har jeg været chef for det daværende Pleje og Omsorg, som hørte under Center for Social og Sundhed. Pr. 1. januar i år har mit ledelsesområde ændret sig lidt. Jeg har ikke længere det overordnede ansvar for hjemmeplejen, men har nu fået den overordnede ledelse af Botilbudsområdet.

Jeg synes, jeg er kommet godt fra start, og er privilegeret ved at have nogle meget kompetente botilbudsledere, som i samarbejde med deres medarbejdere sikrer den gode menneskelige og faglige kvalitet for borgerne i vores Botilbud. Jeg har stort kendskab til Botilbudsområdet (og Socialområdet) i forhold til lovgivningen, driften, økonomien, den pædagogiske tilgang, de sundhedsmæssige behov, pårørendesamarbejde osv. osv., så jeg føler mig godt klædt på til at varetage min nye ledelsesmæssige opgave.

Som Chef for Omsorg og Bolig deltager jeg både i kommunens Seniorrådsmøder og i Handicaprådsmøderne. Min "base" er på Ballerup Rådhus, men jeg er ofte på "farten" og besøger bl.a. Bostederne og Plejecentrene efter behov. Jeg befinder mig godt med at være leder i Ballerup Kommune, og ser frem til et fortsat godt samarbejde med alle parter både internt og eksternt.

De venligste hilsner
Susanne Bettina Jørgensen

Ulighed i sundhed

Med fare for at vores læsere føler sig spammet omkring sundhed, bringer vi her nogle gode budskaber videre, som vi er stødt på i starten af dette nye år. Vi er nemlig optaget af, at der skal være lige adgang til forebyggelse og behandling, og dér er vi slet ikke endnu for vores målgruppe, hvilket vi har skrevet om flere gange her i bladet. Blandt andet skyldes det, at vores målgruppe ikke er super god til at fortælle, når noget gør ondt, generer eller bare føles anderledes, og mange har tydeligvis også en anden smertetærskel. Pårørende og personale, der omgås disse mennesker, kan ikke engang nødvendigvis 'læse' borgeren og dermed selv opdage, hvis noget er galt. Så hvis man ikke screener jævnligt, har det vist sig i flere undersøgelser, at disse mennesker lever med skjulte og ubehandlede symptomer og sygdomme, som vi andre kan søge hjælp til og dermed lindre og forhindre udvikling af. Det er ikke lighed for alle i sundhed.

HPV

Som bekendt er HPV en virus, som vi meget gerne vil undgå. Derfor tilbydes kvinder regelmæssig screening som forebyggende faktor til at opdage eventuelle celleforandringer og børn får tilbud om vaccine. Se fakta herunder hentet på Hvidovre Hospitals hjemmeside:

Fakta om HPV og livmoderhalskræft

- *Livmoderhalskræft skyldes en virus kaldet human papilloma virus (HPV).*
- *HPV kan overføres ved seksuel kontakt.*
- *En HPV-infektion giver ikke symptomer.*
- *En HPV-infektion kan blive kronisk og medføre celleforandringer i livmoderhalsen.*
- *Hvis det ikke bliver opdaget, kan celleforandringer i sjældne tilfælde og over tid blive til livmoderhalskræft.*
- *Der er stor mulighed for at forebygge og behandle livmoderhalskræft ved regelmæssig screening.*
- *Kun få HPV-infektioner bliver til kræft. De fleste HPV-infektioner forsvinder af sig selv i løbet af 8-18 måneder.*
- *Risikoen for at udvikle livmoderhalskræft er mindre hos kvinder, der har fulgt de regelmæssige screeningsundersøgelser. Ved screening kan celleforandringer opdages, før de potentielt udvikler sig til kræft.*
- *En HPV hjemmetest er lige så sikker som en screeningsprøve taget hos egen læge eller gynækolog*
- *Region Hovedstaden har siden 2014 tilbudt HPV hjemmetest til kvinder der ikke deltager regelmæssigt i livmoderhalskræftscreeningen. Tilbuddet har været permanent siden 2017.*

Jeg er selv en af dem, der naturligvis møder op, når jeg bliver indkaldt til screening, men jeg har faktisk overset, at man også kan gøre brug af hjemmetest for HPV. Det, som glæder mig her, er, at Hvidovre Hospital nu har introduceret en hjemmetest, der også kan anvendes til vores målgruppe:

"Kvinder, der sidder i kørestol, har fysiske eller psykiske funktionsnedsættelser kan have svært ved at gennemføre forebyggende helbredsundersøgelser. Det skyldes, at deres situation kan indebære, at det er komplekst - og i nogle tilfælde umuligt - at tage de relevante prøver hos lægen.

Men Region Hovedstadens HPV-hjemmetest gør det nu lettere for nogle af disse kvinder at teste sig selv for HPV-virus, det virus, der kan give livmoderhalskræft. Med en HPV-hjemmetest, en lille blød plastikbørste, der minder om en tampon med indføringsshylster, kan de kvinder, der er i stand til og har lyst til det, tage testen derhjemme efter samråd med egen læge og sende til efterfølgende analyse."

Når man stadig ikke på Christiansborg er nået til, at ligebehandling kræver forskellig behandling af vores målgruppe i forhold til alle andre, så er det da fint, hvis vi får mulighed for selv at kontakte lægen for disse muligheder. Vi må jo da sige, at der er problemer nok i vores kæres liv, så hvis nogle kan undgås, er det da at foretrække, og her kan man gøre noget bare ved at kontakte egen læge.

Ulighed i Sundhed

Og apropos ligebehandling: En Alliance mod Social Ulighed i Sundhed har set dagens lys i januar 2020, og her er en lang række store organisationer med i arbejdet, såsom Kommuner-nes Landsforening, Danske Regioner, Danske Patienter, flere fagforeninger, Lægeforeningen, Hospitaler, Dansk Sygeplejeråd og mange andre, herunder også Danske Handicaporganisationer, der sætter fokus på de barrierer som mange i vores målgruppe møder i forhold til screening, pleje, motion med mere.

Med andre ord er alliancen bred, og det giver håb forude om en god og grundning fælles indsats. Den har fået tre år med start fra 1. januar 2020, og målet er at nå frem til nogle målsætninger, se herunder, hentet fra alliancens hjemmeside:

Målsætninger

Alliancen mod social ulighed i sundhed forpligter sig til ét eller flere af nedenstående mål:

- *Alliancepartnerne udvælger fokusområder og sætter mål for, hvordan organisationen kan mindske social ulighed i sundhed*
- *Alliancepartnerne kan afprøve løsninger, der har til formål at udligne sociale forskelle i borgeres og patienters udbytte af forebyggelses-, opsporings-, behandlings- og rehabiliteringsindsatser på et evidensbaseret og datadrevet grundlag*

- *Alliancepartnerne kan iværksætte konkrete initiativer, der bidrager til omsætning af viden til praksis*
- *Konkrete tiltag, der virker, søges udrullet i større skala. Alliancens partnere deler løbende erfaringer og læring til inspiration for hinanden og andre på alliancens hjemmeside.*

Se mere om alliancen på hjemmesiden: <https://www.cancer.dk/ulighedisundhed/om-alliancen/>

Lisbeth Schomacker

Kontingent

Har du husket at betale kontingent?

Forældreforeningen har brug for din støtte, så du fortsat kan få glæde af dette blad.

Käthe Petersen

UCC projektet.

Bestyrelsen har modtaget referat fra møde afholdt med pårørende og Center for ejendomme. Mødet var sat i værk i forbindelse med en del uafklarede spørgsmål fra de pårørende.

Referat

Deltagere: Tove Krog, Dorthe Krog(begge pårørende) Mads Bo Bojesen og Karsten Schrøder (begge Center for Ejendomme)

Sted: Ballerup Rådhus

Tid: Torsdag den 13. februar 2020 kl.16.00

Informationsbrochure

På mødet udleverede Tove og Dorthe kopi af den tryksag, som KAB bruger til at informere kommende beboere i nyt botilbud i Gentofte Kommune. Dette botilbud er også under opførelse og minder på mange måder om det i Skovlunde. Tove og Dorthe ønsker at få noget tilsvarende udleveret til beboere og pårørende. Desuden fremhæver Tove og Dorthe, at boligerne i Gentofte har en niche til vaskemaskine på badeværelset. Dette er en ideel løsning, I Botilbud Bybjergvej er der gulvplads, men igen ni-

che.

Karsten følger op og kontakter vores boligselskab, Ballerup Boligselskab/Domea.

Indkik

Tove og Dorthe stillede spørgsmål til karakteren af den indhegning, der adskiller bolighaverne i gruppe 2 fra den sti, der fører fra parkeringspladsen og hen til den kommende koncertsals indgangsdør. Det er en del af hver bolig at have en terrasse, og på ydersiden af terrassen er der en høj plantekasse. Beplantningen i kassen vil danne afskærmning mod omgivelserne sammen med buske og træer.

Byggematerialer

- Den malede del af væggene. Kommer der glasfilt på inden malerbehandling?
- Er vægmalingen vaskbar?
⇒ Det er almindelig vægmaling
- Bliver de ikkemalede vægge imprægneret?
- Hvilken lak (slidstyrke) er der på trægulvene?
- Hvor er der trægulve, og hvor er der linoleumsgulve?
⇒ Der er trægulve i boligerne. Der er linoleumsgulve i fællesarealerne.
- Hvor meget lyd-dæmper vinduernes trelagsruder?
- Hvilken belægning er der på terrassen?
⇒ Der er terrassebrædder af træ på terrasserne
- Hvilken belægning er der på stierne?
⇒ Der er asfalt

- Oplysning om varmetabsberegning på boligerne?
- Er overfladerne rengøringsvenlige?

Karsten vender tilbage med de resterende svar på disse detaljspørgsmål.

Vedligeholdelse

- Krav vedrørende støvpartikler skal overholdes.
 - Hvem står for rengøringen i boligerne, og hvor ofte foretages den?
- ⇒ Det er ikke afgjort endnu, hvem og hvordan rengøringen skal foregå i boligerne.
- Hvor ofte vedligeholdes gulvene i boligerne?
- ⇒ Det er ikke afgjort endnu, hvilke regler der skal gælde for vedligeholdelse af gulvene i boligerne.

Andet

- Ønske om at kunne sætte "one-way folie" på vinduerne.
- ⇒ Det vil være op til den enkelte beboer selv at vælge, om der skal sættes folie på vinduesglasset.

Ved referatet var vedhæftet 4 bilag, som kan ses ved at følge nedenstående links.

<http://fwbk.dk/images/phocadownload/TegningBybjergvej4.pdf>

<http://fwbk.dk/images/phocadownload/TegningBybjergvej3.pdf>

<http://fwbk.dk/images/phocadownload/TegningBybjergvej2.pdf>

<http://fwbk.dk/images/phocadownload/TegningBybjergvej1.pdf>

På foranledning af Tove Krog

Fra tvungen sterilisering til egne lejligheder. Se, hvordan vi har behandlet udviklingshæmmede gennem tiden

På ét punkt er vi ved at vende tilbage til de gamle forhold, mener kritikere.

, 18. NOV 2019 KL. 06.29

I dag er det ikke noget, man tænker videre over. At se udviklingshæmmede i gadebilledet. At de bor hjemme hos deres forældre. At de går i skole og får egne lejligheder som voksne. Men sådan har det ikke altid været.

For ikke så mange år siden blev udviklingshæmmede tvangsfjernet fra familien, steriliseret imod deres vilje og levede kummerlige liv på store anstalter.

Læs hvordan vi har behandlet udviklingshæmmede gennem tiden her.

1930'erne og 40'erne

Tvangs-sterilisering og kæmpe sovesale

Som udviklingshæmmede levede man et hårdt liv på de store institutioner. Her var der intet eget værelse, intet privatliv og slet ingen kære mor.

Forældre til udviklingshæmmede fik nemlig besked på at få deres barn anbragt på en anstalt. Der ville det have det meget bedre blandt sine egne. Bagefter skulle man glemme barnet, gå hjem og få et nyt, raskt barn, var beskeden.

De udviklingshæmmede blev set som syge mennesker. Uden

udviklingsmuligheder. Uden evne til at lære. Og ikke mindst var de bærere af dårlige gener. Det blev derfor opfattet som en samfundsopgave at redde civilisationen ... hvilket vil sige at sørge for, at de udviklingshæmmede ikke satte børn i verden.

Den danske regering vedtog derfor som det første land i verden en lov om sterilisering og kastration blandt udviklingshæmmede.

I 1933 blev der indført en indberetningspligt, så skoler og institutioner indberettede døve, blinde og såkaldt åndssvage, der efterfølgende blev tvunget ind på institutionerne. Forældrenes ønske om at beholde børnene blev der ikke lyttet til.

På institutionerne, som alle lå isoleret og afsondret fra resten af samfundet, var det overlægerne, der regerede, og dem, som bestemte alting. Man havde ingen indflydelse på sin egen hverdag, men levede et liv, der bestod af disciplin, kontrol og overvågning. Det var nemlig vigtigt at disciplinere de udviklingshæmmede, mente man — ellers var de alt for impulsive. Derfor blev fiksering, isolation og fastspænding også brugt hyppigt mod beboerne.

1950'erne og 60'erne

Samlebånds-bad og hårdt arbejde

I 1950'erne voksede de fleste udviklingshæmmede fortsat op på de store institutioner, hvor de kunne være anbragt i

årtier. Mens man boede der, havde man stadig ingen indflydelse på sit eget liv. Ikke engang et bad kunne man være sikker på at få lov til at tage selv. I stedet foregik det som på samleband.

Dagligdagen var fyldt med rutiner - og ikke meget at give sig til. Mænd og kvinder var adskilt fra hinanden, og beboerne var delt op efter, om de kunne arbejde eller ej.

For de dårligt fungerende gik dagene med at sidde. Bogstaveligt talt. Der var så godt som ingen aktiviteter, beboerne var overladt til sig selv.

De bedst fungerende beboere havde det lidt bedre. De fik lov at arbejde.

I løbet af 1950'erne voksede en kritik af den tvungne sterilisation og forældrenes magtesløshed over at få tvangsfjernet deres udviklingshæmmede børn. Det virkede. Lidt i hvert fald. I 1959 blev der indført en lovændring, som betød, at det ikke længere kun skulle være lægerne, der bestemte på institutionerne - det skulle i stedet være en tværfaglig ledelse med ekspertise inden for det sociale, undervisning og administration også.

Under den nye åndssvageforsorg blev der indført ret til undervisning, opført skoler og beskyttede værksteder.

Livet på de store institutioner blev pludselig anset som et nogle gange nødvendigt onde. Målet for de udviklingshæmmede var et liv ude i samfundet. Derfor begyndte der i 1960'erne at blive bygget eksterne børnehaver og institutioner, så nogle udviklingshæmmede børn kunne blive boende hjemme i stedet for at blive sendt afsted på institutioner.

Alligevel skete der i løbet af 50'erne og 60'erne ikke de store forandringer for de udviklingshæmmede, der fortsat boede på institutionerne. I starten af 1960'erne boede omkring 8.500 mennesker på de store institutioner. Her var personalet ofte modstandere af de nye tanker, og sterilisering, isolation og fastspænding fortsatte.

Selvom der i 1961 blev oprettet en uddannelse som omsorgsassistent til arbejdet de udviklingshæmmede, var det fortsat lægerne, der havde magten.

Mange steder levede beboerne stadig kummerlige liv.

Først i 1967 blev loven, som muliggjorde tvangssterilisation af udviklingshæmmede, ophævet. Da var omkring 6.000 kvinder blevet steriliseret.

1970'erne og 80'erne

Undervisning og bofællesskaber

I 1970'erne fortsatte forbedringerne for de børn, der levede uden for institutionerne. Der blev bygget flere børnehaver og skoler til udviklingshæmmede, og færre udviklingshæmmede børn blev afskåret fra familien og fik dermed et almindeligt børneliv.

De, som fortsat boede på institutionerne, og der var stadig mange, oplevede dog ikke samme forbedringer. Institutionerne var de samme som altid - store, isolerede og ofte uden den stimulering, som de udviklingshæmmede havde brug for.

I 1980'erne begyndte man at nedlægge de store institutioner, og i stedet blev de voksne udviklingshæmmede flyttet i bofællesskaber, der ofte lå i almindelige villakvarterer.

De, som ikke var velfungerende nok til at flytte i bofællesskaber, blev boende på institutionerne. Her blev de fysiske rammer flere steder forbedret, så man kun havde et par enkelte værelseskammerater - eller måske sit helt eget værelse.

Det var dog ikke alle steder, der formåede at forbedre forholdene. Flere steder var beboerne fortsat overladt til sig selv i forældede institutioner.

I 1980 blev der for første gang indført undervisningspligt for udviklingshæmmede. Alle mennesker, også udviklingshæmmede, blev nu betragtet som almindelige mennesker med egne rettigheder og pligter.

'Et værdigt liv' blev kodeordet, og det var ikke længere samfundet, der bestemte, hvad der skulle ske med et udviklingshæmmed barn, men også forældrene. Langt de fleste børn kom nu i institutioner og i specialskole.

1990'erne og 2000'erne

Egne lejligheder og rigtigt arbejde

I 1998 trådte en lov om social service i kraft, som betød, at hver eneste udviklingshæmmede skulle gives et individuelt bo- og beskæftigelsestilbud. Det var altså ikke længere nok at arbejde i et tilfældigt beskyttet værksted alene, fordi der her var plads til en.

Samtidig skulle alle udviklingshæmmede også have mulighed for aktivitets- og samværstilbud.

Den nye lov betød også, at der blev indført permanente ledsagerordninger, så udviklingshæmmede kunne blive mere uafhængige af venners og families

hjælp.

Som en del af beskæftigelsestilbuddet begyndte de bedre fungerende udviklingshæmmede at forlade de beskyttede værksteder. I stedet blev de en del af det rigtige arbejdsmarked.

2010'erne

Normale liv - og store institutioner igen

I dag, i 2010'erne, lever udviklingshæmmede så normale liv som muligt. Langt de fleste vokser op hos familien og går i specialinstitution og i specialskole. Det er endda muligt for udviklingshæmmede at gå på efterskole.

Til gengæld bygger man i 2010'erne igen store institutioner uden for byerne, hvor de udviklingshæmmede først og fremmest bor sammen med mennesker ligesom dem selv, og hvor langt de fleste af deres aktiviteter foregår.

Den udvikling har vakt en del debat. Nogle mener, at det er det mest rigtige og praktiske, andre at det er et tilbageskridt. Selvom forholdene er nogle helt andre og bedre end tidligere, mener kritikere, at Danmark på dette punkt lader tiden gå baglæns. *I Dokumentar-serien 'Ingen er perfekt' kan du se*

mere om livet som udviklingshæmmet i dag.

Kilder: Socialstyrelsen, 'Pædagogens bog om individ, institution og samfund', 'Psykiatriciens historie i Danmark', Dokumentarserien: 'De åndssvages historie', Birgit Kirkebæk: 'Normaliseringens periode', LEV. Klip: DR Arkiv, Kellers Minde Museum, Dansk Forsorghistorisk Museum

Fremtidige møder i Bestyrelsen:

- Torsdag den 26. marts 2020
- Generalforsamling den 23. april 2020

Announce i vores blad?

Kunne du tænke dig at støtte vores forening med en annonce i vores blad? Vi udkommer 4 gang årlig og bladet sendes til vores medlemmer og til et udvalg af politikere på Balle-rup Kommune.

Vores priser:

Helside årlig	kr. 1.200
Halv side årlig	kr. 600
1/4 side årlig	kr. 300

Er du interesseret, så tag kontakt til:

FHBK
Käthe Petersen
kathe@petersen.mail.dk

BIRCHS MINIBUSSER
- kørsel for alle til alt

Birchs Minibusser

POST: Postbox 112 – 2860 Søborg

KONTOR: Meterbuen 10 – Bygn.4A – 2740 Skovlunde

Tlf. +45 70 26 12 55

Fax +45 70 26 39 55

Mail: info@birchsminibus.dk

Jannies Hair Design
KLIP FOR HELE FAMILIEN

**Grantoftestræde 11
tlf. 44 65 48 92
2750 Ballerup**

*Bestil tid og læs om vore produkter
på: www.jannieshairdesign.dk*

TIL LYKKE MED FØDSELSDAGEN

April:

- 3. Jesper Wernersson
- 6. Stig Bundgaard Jønsson
- 12. Flemming Østergaard Kristiansen
- 29. Marianne Krog

**Tillykke med
Fødselsdagen!**

Maj:

- 4. Jesper Schomacker
- 8. Selma Stefansen
- 19. Christel Rønne

Juni:

- 3. Jannie Petersson
- 14. Linda Nielsen

Bestyrelsen

Formand

Lisbeth Schomacker
Lillemønten 98, st.tv
2740 Skovlunde
Tlf: 2149 2575
E-mail: ls@schomackers.dk

Næstformand

Käthe Petersen
Hybenvænget 26
2740 Skovlunde
Tlf: 5192 3067
E-mail:
kathe@petersen.mail.dk

Bestyrelsesmedlemmer:

Tove Krog
Lindbjergvej 29,
2750 Ballerup
Tlf.: 4497 4378
E-mail: tovekrog9@gmail.com

Anette Loop
Østerhøj Bygade 50
2750 Ballerup
Tlf: 4497 3020
E-mail: aloopis@gmail.com

Maria Lundahl Assov
Grantofteparken 854
2750 Ballerup
E-mail: ma-
ria.lundahl@assov.dk

Kasserer

Käthe Petersen
Hybenvænget 26
2740 Skovlunde
Tlf. 5192 3067

HUSK

Vil du vide, hvad de sidder og taler om i Handicaprådet?

Så gå ind på Ballerup Kommunes hjemmeside

<https://ballerup.dk/dagsorden/handicapraadet-15-01-2020>

og se seneste møder/referater.

Alle møder starter kl. 17:00

Vi gør opmærksom på, at
Handicaprådet ikke behandler enkeltsager.

**Foreningens
generalforsamling
den 23. april 2020.**